

Åpent brev til kontrollutvalgets medlemmer for Indre Fosen kommunestyre.

Blir ulovlig beslutning lovlign når resultatet for den det angår blir forbedret? Hvilken myndighet har ordfører igjen som folkevalgt leder?

Utrolig saksbehandling i Indre Fosen.

I året 2000 lanserte jeg ideen om å bygge kopi av Stavkirke som for snart tusen år siden ble bygd på Hindrem. Etter folkemøte i grenda ble stavkirkelag med eget styre stiftet, og dugnadsarbeid med å finne egnet tømmer kom i gang. Leksvik kommunestyre vedtok å kjøpe tomt i naboskap med Hindrem kirkegård. Det var et avgjørende og viktig vedtak til glede for både grenda og kommunen. Grunneieren ble i avtalen med kommunen benevnt som selger. Vedkommende fikk erstatning for grunn, ulempes-erstatning for noen drenggrøfter som måtte legges om, tilknytningsavgift for hoveddrensløp, erstatning veirett og godtgjøring for veivedlikehold og brøyting. Total kostnad for kommunen kr 70 tusen..

I stedet for å knytte seg på den avløpsledning han fikk erstatning for valgte han å knytte seg på den kommunale avløpskummen ved inngangen til kirkegården. Det regnet han med at jeg var enig i.

Mitt svar var at den avtalen han hadde med kommunen hadde vi i kirkelaget ikke noe med. Det har da ikke noe med kommunen å gjøre det, var hans kommentar.

I kirkelagets styremøte noen uker senere ble dette sammen med andre referatsaker behandlet. Fra kirkelagets side ble dette oppfattet som vel så god ordning i forhold til det selger hadde fått betaling for. Som styreleder fikk jeg imidlertid klar beskjed om å foranledige at kommunen også aksepterte dette. Det var jo en naturlig og rimelig henstilling som umiddelbart ble levert kommunens rådmann. Svar på denne henstillingen ble etterlyst jevnlig uten resultat. Først etter 10 år ble svar mottatt med den merkeligste henvisning til en avtale som ikke finnes. Selv etter at jeg leverte den skriftlige avtalen som kommunestyret i Leksvik vedtok til kontrollutvalgets leder så ikke ytterligere misforståelser skulle oppstå. Heller ikke det hjalp. Svaret ble at utvalget hadde behandlet saken seriøst, men utvalget hadde ikke grunnlag for ytterligere behandling, hvilket også var støttet av jurist. Dette er ikke til å forstå. Man mistenker at den fullførte saksbehandling gjorde at selger ble bedt om å skrive kladden til kommunens svar. Etter min mening har Stavkirkelagets forespørsel om aksept for at selgers avtale med kommunen ble endret til selgers fordel ennå ikke blitt besvart. Dette er en sak som umiddelbart burde vært løst. På grunn av høy alder og særdeles dårlig hørsel ble jeg etter noen år fritatt fra styreledervervet, og Ruth Margareth Hindrum valgt til ny leder i styret for Hindrem Stavkirkelag. Hun er søster til selger som denne saken angår, og er således totalt inhabil.

Selv etter at statsforvalteren i Trøndelag i klartekst sier at dette er sak som kommunen må ordne opp i er jeg ikke særlig optimist. Jeg har ved flere debattinnlegg fremholdt frykt for den alminnelige politiske interesse og vårt demokrati. Det er det svært lite igjen av. Det må ikke bli så ille at en kommunal leder har fullmakt til å endre kommunestyrets vedtak til sin fordel.

Vi ser også at kjente kommunale og fylkeskommunale politikere sier opp sine verv med bl.a. begrunnelse bortkastet tid. I disse tider burde vi skjønne alvoret i det. I denne saken tenker jeg på ordføreren vår som hederlig ville få løst denne saken, men fikk klar beskjed fra administrasjonen om at dette var ingen sak han hadde noe med. Med min lange erfaring fra kommunal og fylkeskommunal politikk, styreleder av Innherred revisjonsdistrikt og som leder av fylkets avdeling av KS er det tungt å oppleve slikt som denne saken. Hadde det vært som privatperson ville det vært enklere og gjort som mange andre dessverre må, nemlig legge seg flat og glemme det hele. Det er mye tyngre når man representerer en organisasjon eller et lag. Skulle likevel utvalget komme til den mening at kommunens svar ikke var tilfredsstillende med henvisning til en avtale som ikke finnes og

ut fra det beklage og foranledige at skikkelig svar blir gitt, så vil det være til glede for meg og mange andre og ikke minst til ære for kommunen.

Vanvikan 10 okt. -22.

Ingvar Sæther